

Folketingets Økontaktudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. november 2005
Kontor: 2. økonomiske kontor
J. nr.: 2005-2415-41
Sagsbeh.: SGR

- ./ Hermed fremsendes i 70 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 2-5 (alm. del), som Folketingets Økontaktudvalget har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 11. oktober 2005.

Lars Løkke Rasmussen / Søren Gregersen

Besvarelse af spørgsmål nr. 2-5 (alm. del), som Folketingets Økontaktudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 11. oktober 2005.

Spørgsmål nr. 2:

”Hvad er regeringens fremtidige planer for statsstøtte til investeringer i ny færger til de mindre øer, og vil staten overtage amternes hidtidige andel af finansieringen?”

Svar:

Staten, amter og kommuner yder i dag tilskud til drift og investering i færgebetjeningen af 27 af landets mindre øer efter lov om trafikstøtte til de mindre øer. Det fremgår af strukturaftalen, at der i forbindelse med kommunalreformen skal tages stilling til den fremtidige udformning af færgestøtteordningen. Forligspartierne har således aftalt, at det skal vurderes, om de statstilskud og amtstilskud, der i dag gives til lokal færgetransport, kan gives som generelle tilskud til ø-kommunerne. I den forbindelse omlægges færgestøtten til mindre øer fra den nuværende statslige refusionsordning til et generelt tilskud, hvor de amtsslige tilskud ligeledes vil indgå i omlægningen. Jeg forventer, at fremsætte forslag med henblik på ændring af lov om trafikstøtte i den nuværende folketingssamling.

Spørgsmål nr. 3:

”Er ministeren enig i, at en kommune som Fåborg Kommune vil være forpligtet til at medtage udgifter til nyanskaffelse af en færge til Lyø på budgettet for 2006, hvis der dokumenteres et behov herfor?”

Svar:

Landets kommuner har efter lov om færgefart mulighed for at varetage færgedrift. I den udstrækning en kommune er involveret i færgedrift, så er det op til

den enkelte kommune at vurdere, hvorvidt der er behov for investering i ny færge.

Spørgsmål nr. 4:

"Hvad er mulighederne for at etablere medicindepoter på de danske småøer eventuelt ved en dispensation fra embedslægen til en etablering heraf?"

Svar:

Til brug for besvarelsen er indhentet en udtalelse fra Lægemiddelstyrelsen. På baggrund af Lægemiddelstyrelsens udtalelse kan jeg oplyse følgende:

"Medicindepoter" er i henhold til bekendtgørelse om indretning og drift af medicindepoter defineret som centralt beliggende lagre af lægemidler på sygehuse eller andre behandlende institutioner.

Bekendtgørelsen og den bagvedliggende lovbestemmelse i lægemiddeloven giver mulighed for, at sygehuse og andre behandlende institutioner kan opbevare og håndtere de lægemidler, som skal bruges i behandlingen, uden først at have indhentet Lægemiddelstyrelsens tilladelse hertil.

Det ligger uden for rammerne af lovgivningen at åbne mulighed for, at andre end sygehuse og behandlende institutioner kan oprette medicindepoter, og at der fra sådanne depoter udleveres lægemidler til andre end de afdelinger, som er tilknyttet sygehuset eller institutionen.

En læge har imidlertid mulighed for at ordinere medicin til brug i praksis og opbevare denne medicin et andet sted. Herom henvises til svar på spørgsmål 5.

Spørgsmål nr. 5:

"Vil ministeren kommentere henvendelsen af 21. september 2005 fra Bjarne Hansen, jf. ØKU alm. del - bilag 15 for så vidt angår korrespondance m.m. om etablering af medicindepoter på Lyø og Avernakø og oplyse, hvilke muligheder der er for, at en hjemmesygeplejerske kan medvirke til medicinudlevering fra et medicindepot?"

Svar:

Af det oplæg til projekt om oprettelse af medicindepoter på Lyø og Avernakø, som er vedlagt henvendelsen fra Bjarne Hansen, fremgår at "medicindepoterne kan organiseres i en lægetaske", "Lægetasketilsyn/eftersyn gennemføres af en navngiven praktiserende læge" og at "Medicinen udleveres fra medicindepotet af "lægens forlængede arm"."

Til brug for besvarelsen er indhentet udtalelser fra Lægemiddelstyrelsen og Sundhedsstyrelsen. På baggrund heraf kan jeg oplyse følgende:

Efter lægemiddeloven er det tilladt læger at opbevare og udlevere lægemidler til brug i praksis.

Der er ikke nærmere bestemmelser om, på hvilken måde en læge opbevarer sin medicin til brug i praksis, udover at lægen er ansvarlig for, at medicinen opbevares forsvarligt. Juridisk er der derfor ifølge Sundhedsstyrelsen ikke noget til hinder for, at en læge kan ordinere medicin til brug i praksis og opbevare denne medicin et andet sted.

Receptpligtig medicin må kun anvendes efter lægeordination. Ved ordination af et lægemiddel er lægen i medfør af lægelovens bestemmelser om at udvise omhu og samvittighedsfuldhed ansvarlig for vurdering af indikationer, bivirkninger mv.

En læge kan delegere administration af receptpligtig medicin til en medhjælp, f.eks. en hjemmesygeplejerske. Lægen er ansvarlig for instruktion af medhjælpen og skal sikre sig, at medhjælpen er kvalificeret til at udføre opgaven.

Når det drejer sig om en patient med en tilbagevendende kendt sygdomstilstand, kan det ifølge Sundhedsstyrelsen være hensigtsmæssigt, at patientens praktiserende læge ordinerer medicin til opbevaring i hjemmet, således at behandling kan iværksættes umiddelbart efter telefonisk lægekontakt.

Lovgivningsmæssigt er der således ikke noget til hinder for at lægen opbevarer ordineret medicin et andet "fysisk" sted, og at medicinen - under lægens instruktion og ansvar - administreres af en medhjælp - f.eks. en hjemmesygeplejerske.

Hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at etablere en ordning med en læges medicindepot som beskrevet i det tilsendte materiale, må afhænge af lægens vurdering af de lokale forhold.